

Arrest

nr. 154 286 van 12 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 1 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat K. DASSEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U bracht uw kindertijd door in Gudermes, Tsjetsjenië. Toen u nog een kind was kreeg uw vader problemen met de Tsjetsjeense ordediensten. Omwille van deze problemen vluchtte u als minderjarige in 2006 samen met uw vader S. A. (...) (ov X) naar België, waar uw vader op 01/08/2006 een eerste asielaanvraag indiende. Uw moeder, M. T. (...) (ov X), reisde jullie in 2007 achterna, vergezeld van uw jongere broer A. A. (...) (ov X) en uw zus K. A. (...). Uw moeder diende eveneens een asielaanvraag in, op 26/03/2007. Op 6 november 2008 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van uw ouders een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd

bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 31 maart 2009. Op 12 mei 2009 dienden uw ouders vervolgens een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, die zij inhoudelijk verbonden aan hun oorspronkelijke aanvraag. Op 22 oktober 2009 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van deze tweede aanvraag opnieuw besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat het asielrelaas van uw ouders nog steeds ongeloofwaardig werd bevonden. Ook deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 22 februari 2010.

Uw jongere broer A. (...), op dat ogenblik opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge na een veroordeling door een Belgische rechtbank, diende op 08/08/2014 een eerste asielaanvraag in, die op dezelfde motieven steunde die uw ouders naar aanleiding van hun asielaanvragen hadden uiteen gezet. Hij voegde hieraan toe dat uw neef, Y. T. (...), die in Tsjetsjenië bij de politie tewerkgesteld was, problemen kende nadat men er te weten kwam dat uw vader zijn oom is, en hij naar aanleiding daarvan eveneens het land ontvluchtte. Uw broers eerste aanvraag werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 28/10/2014. Ook uw ouders dienden enkele maanden later, op 27/11/2014, een nieuwe - derde - asielaanvraag in, de verklaringen van A. (...) beamend. De aanvraag van uw ouders werd op 18/12/2014 afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Zonder België verlaten te hebben dienden uw vader en moeder een vierde asielaanvraag in op 23/01/2015, uw broer A. (...) diende diezelfde dag een tweede aanvraag in en uzelf een eerste.

U baseert zich voor deze eerste asielaanvraag op de problemen die uw vader in Tsjetsjenië zou gekend hebben, vreest bij terugkeer naar Tsjetsjenië gedwongen gerekruteerd te worden als soldaat en naar het conflict in Oekraïne gestuurd te worden en geeft aan dat u vanwege uw lange verblijf in België en de algemene situatie in Tsjetsjenië niet meer kan en wil terugkeren naar uw regio van herkomst.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een duplicaat van uw geboorteakte en een foto, waarop uw neef T. Y. (...) zou te zien zijn.

B. Motivering

Wat betreft uw verwijzing naar de problemen van uw vader (CG p2, p4-5), stel ik vast dat de vierde asielaanvraag van uw vader door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat aan de door hem ingeroepen motieven nog steeds geen geloof kan worden gehecht. Voor een grondige weergave van de motieven die de grondslag vormen van deze beoordeling, verwijs ik u naar de beslissing tot weigering van inoverwegingname die in het kader van de vierde asielaanvraag van uw vader werd genomen, en die luidt als volgt: "Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige, vierde asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste, tweede en derde aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Zo kon geen geloof worden gehecht aan uw verklaring als zouden u en uw vrouw tijdens de door jullie opgegeven periodes in Tsjetsjenië hebben verbleven, waardoor ook geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die jullie er toen zouden hebben gekend. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Uw tweede asielaanvraag werd door het CGVS eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u er niet in geslaagd was de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Tegen het besluit om uw derde asielaanvraag niet in overweging te nemen tekende u geen beroep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u en uw vrouw afleggen en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet, moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvragen door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot de documenten die u aanbrengt [ongedateerde brief van de mensenrechtenorganisatie "Objective" waarin bevestigd wordt dat u problemen kende in uw land van herkomst en een faxkopie van een ongedateerde convocatie om zich op 12/01/2015 aan te bieden] ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat deze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven niet weten om te buigen. Vooreerst moet benadrukt worden dat u een gelijkaardige brief van deze organisatie reeds in het kader van uw 3de aanvraag heeft aangebracht. Er kan nog worden opgemerkt dat de verklaringen die u over dit document aflegde in het kader van uw huidige aanvraag de bewijswaarde van het document ernstig aantasten. Zo wordt vastgesteld dat u zeer slecht op de hoogte bent van de inhoud van het document, en dat uw summiere verklaringen over deze inhoud bovendien niet stroken met de neerslag in de brief. Zo stelde u "er staat geschreven dat mijn moeder op de organisatie beroep heeft gedaan na mijn vertrek, misschien in 2007, ik weet het niet met zekerheid" (DVZ verklaring rubriek 17), hoewel uit de vertaling van het document duidelijk blijkt dat de auteur stelt dat uw moeder reeds begin 2004, bij de start van uw problemen dus, naar deze organisatie zou zijn gestapt, en dat de onmacht van deze organisatie om u te helpen voor u pas de aanleiding zou geweest zijn voor uw vertrek. Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u tijdens uw gehoor op 29/09/2009 ten overstaan van het CG nog stelde dat u nooit naar een mensenrechtenorganisatie ging. Immers, toen men u vroeg of uw vasthouding ergens werd geregistreerd, bijvoorbeeld bij een mensenrechtenorganisatie, antwoordde u nog: "Nee. Ze zijn allemaal dezelfde. De minister van M.TS.J.S. heeft op iemand geschoten en werd niet eens ontslagen." (gehoorverslag 29/09/2009 p5) Uw verklaringen zijn dan ook manifest tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen en met het door u voorgelegde document. Bovendien vertoonde u een opmerkelijke desinteresse in voormeld stavingsstuk. Zo gaf u aan: "ik heb niet kunnen lezen wat er in vermeld staat, ik heb ook niemand gevraagd om me de brief voor te lezen" (Ibid.). Kan nog worden vastgesteld dat de hoofding van de door u voorgelegde brief opmerkelijke fouten bevat (zo bevat het email-adres van de vermoedelijke auteur een letter te veel en stemt het vermelde telefoonnummer niet overeen met de gegevens die op de website van de organisatie worden vermeld, waardoor aan de authenticiteit van deze brief kan getwijfeld worden. Het is nog opmerkelijk dat de naam van de auteur niet vermeld wordt naast de stempel en handtekening aan het einde van de brief.

Wat betreft de convocatie die u voorlegde, moet worden vastgesteld dat het louter een faxkopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van het stuk bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Daarnaast dient nog gewezen op uw wederom onaannemelijke desinteresse in het voorgelegde stuk. Zo gaf u expliciet aan: "ik weet niet wat er in staat, ik weet dat het van de politie komt. Het interesseert me niet wat er in de brief staat." (DVZ verklaring 4e AA rubriek 17). Verder is het hoogst opmerkelijk dat op de convocatie vermeld staat dat het stuk u persoonlijk werd overhandigd, hoewel u op dat ogenblik niet in uw land van herkomst was, maar wel in België. Er valt nog op dat het voorgedrukte jaartal 2013 duidelijk handmatig werd veranderd naar "2015", wat nog verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van dit stuk.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De beoordeling in het kader van uw eerste/vorige asielaanvraag met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van

vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Naast de problemen van uw vader haalde u aan dat u bij terugkeer vreest gedwongen te worden om deel te nemen aan het conflict in Oekraïne (CG p2, p4). U hoorde hier en daar geruchten dat jonge mannen verplicht zouden worden om zich als 'vrijwilliger' op te geven, doch beschikt niet over het minste bewijs hiervan (CG p2-3). U werd zelf evenmin opgeroepen voor uw legerdienst (CG p2-3). Bijgevolg is uw vrees voor rekrutering louter gebaseerd op veronderstellingen en geruchten, en dus weinig concreet. Uit een grondige analyse, uitgevoerd door CEDOCA (waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd), blijkt dat er actueel geen enkele concrete aanwijzing is dat de geruchten omtrent gedwongen rekrutering in de Russische Federatie, voor het conflict in Oekraïne, waar zouden zijn. Dergelijke vrees kan dan ook niet weerhouden worden als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de regelgeving rond de subsidiaire bescherming.

Wat uw motieven betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, met name uw verwijzing naar uw integratie in België en uw sociale banden hier (CGp2-4), dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om over dergelijke motieven te oordelen. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken, meer bepaald via de procedure '9bis'.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd te worden dat aan jullie (recente) herkomst uit Tsjetsjenië geen geloof kon worden gehecht (zie beslissing ten aanzien van uw vader in het kader van zijn opeenvolgende asielaanvragen). Hoewel u volhardt dat jullie Tsjetsjenen uit Tsjetsjenië zijn (CG p4), en naar de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië verwees dient dan ook te worden opgemerkt dat jullie werkelijke regio van verblijf in de periode voor jullie komst naar België onbekend blijft en bijgevolg niet beoordeeld kan worden.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat slechts identiteitsgegevens, die in het

kader van onderhavige beslissing echter niet betwist worden. Dient nog benadrukt dat het document slechts een duplicaat is, en de uitgifte van dergelijke documenten in Tsjetsjenië niet noodzakelijkerwijs een bewijs vormt van een daadwerkelijk – duurzaam - verblijf daar, te meer gezien de hoge graad van corruptie in de Noordelijke Kaukasus. Zo beschikt het CG immers over informatie waaruit blijkt dat allerhande officiële documenten tegen betaling verkregen kunnen worden en corruptie en documentenfraude welig tieren in Tsjetsjenië (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

U legde tevens een foto voor, waarop naar eigen zeggen uw neef Y. T. (...) zou te zien zijn, ongeveer 2 weken na de (reeds door uw vader in het kader van zijn 3de aanvraag aangehaalde) mishandeling die hem te beurt viel omwille van zijn familieband met uw vader (CG p3, p4-5). Deze foto kan echter bovenstaande motivering niet ombuigen. Immers, op de foto is slechts een man te zien met een gehechte hoofdwonde. Zijn identiteit, familieband met u, de omstandigheden waarin deze verwonding werd opgelopen of het tijdstip van de beeldopname vallen op geen enkele wijze af te leiden uit deze foto.

Volledigheidshalve dient hier nog aan toegevoegd dat in hoofde van uw broer A. A. (...) (ov 7925374), die zich grotendeels op dezelfde motieven als u baseert in het kader van zijn tweede asielaanvraag, werd overgegaan tot een beslissing van weigering van inoverwegingname van zijn aanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De

ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen.

2.2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag deels steunt op het door haar vader voorgehouden asielrelaas bij diens eerdere asielaanvragen. De eerste en tweede asielaanvraag van de vader van verzoekende partij werden door verwerende partij bij beslissingen van 6 november 2008 en 22 oktober 2009 ongelooftwaardig bevonden waardoor hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissingen werden bevestigd bij de arresten met respectievelijk nr. 25 479 en 39 104 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 maart 2009 en 22 februari 2010, waartegen het beroep voor wat het laatste arrest betreft bij de Raad van State werd verworpen. Het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van de vader van verzoekende partij waarop ook verzoekende partij haar onderhavige asielaanvraag deels steunt ongelooftwaardig is, inclusief de herkomst uit Tsjetsjenië in de periode voor de komst van het gezin naar België. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

De derde en de vierde asielaanvraag van de vader van verzoekende partij resulteerden steeds in een beslissing tot niet in overwegingname.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een eigen asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissingen inzake de eerdere asielaanvragen van haar vader (vgl. RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen waarop verzoekende partij zich steunt. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag van verschillende familieleden steunend op dezelfde asielmotieven, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

2.2.4.1. Verzoekende partij betoogt dat verwerende partij louter verwijst naar de motivering van de beslissing tot weigering van in overwegingname die in het kader van de vierde asielaanvraag van haar vader werd genomen. Zij voegt eraan toe dat door de problemen van haar vader in het land van herkomst zij ernstig gevaar loopt bij terugkeer. Immers heel de familie van haar vader wordt gevisieerd. Onder verwijzing naar een artikel getiteld "Terug naar de Kaukasus? Geen eenzijdig verhaal", als bijlage 3 gevoegd bij het verzoekschrift, benadrukt verzoekende partij dat iedereen met de geringste banden met de rebellenbeweging in Tsjetsjenië genadeloos wordt aangepakt. Ten slotte oppert verzoekende partij dat zij door haar jarenlange verblijf in België moeite zal hebben om zich te onderwerpen aan het autocratisch regime van president Ramzan Kadyrov.

2.2.4.2. Vooreerst wijst de Raad er op dat de bewering dat verwerende partij louter verwijst naar de motivering van de beslissing tot weigering van in overwegingname in het kader van de vierde asielaanvraag van haar vader manifest onjuist is daar door verwerende partij eveneens wordt verwezen naar de resultaten van de eerste, tweede en derde asielaanvraag van haar vader waarin werd besloten tot het ongelooftwaardig bevinden van deze asielmotieven, inclusief de herkomst uit Tsjetsjenië in de periode voor de komst van het gezin naar België. Het verweer van verzoekende partij mist derhalve feitelijke grondslag.

Door het ongelooftwaardig bevinden van deze asielmotieven die zich zouden hebben voorgedaan in Tsjetsjenië is het betoog van verzoekende partij dat de geringste band met de rebellenbeweging door het regime van president Kadyrov genadeloos wordt aangepakt dan ook volstrekt irrelevant.

Waar verzoekende partij oprakelt dat heel de familie van haar vader in Tsjetsjenië wordt gevisieerd wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Ten slotte kan door de Raad niet worden ingezien hoe het louter zich dienen te onderwerpen aan een autocratisch regime, komende vanuit een vrijer regime in België, op zich een vrees voor vervolging of het lopen van een reëel risico op ernstige schade inhoudt. Verzoekende partij verduidelijkt dit evenmin in haar verzoekschrift.

2.2.5.1. Verzoekende partij verwijst naar een reisadvies betreffende Rusland van de Belgische en Nederlandse autoriteiten die respectievelijk het accent leggen op de ontwikkelingen in Oekraïne en de veiligheidssituatie in de noordelijke Kaukasus (bijlagen 4 en 5 bij het verzoekschrift). Verzoekende partij merkt desbetreffend op dat er nog steeds tal van terroristische aanslagen gebeuren in de regio van de noordelijke Kaukasus en er nog steeds gewapende schermutselingen plaatsgrijpen.

2.2.5.2. Aangaande het zich beroepen op reisadviezen wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van het betreffende land, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekende partij die wel deze nationaliteit hebben en vandaar afkomstig zijn. De reisadviezen waarnaar verzoekende partij verwijst zijn *in casu* irrelevant daar het niet slaat op de concrete situatie van verzoekende partij, doch slechts bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van Rusland (RvS 25 september 2007, nr. 174.848; RvS 25 september 2007, nr. 174.843).

Met betrekking tot de motivering aangaande de veiligheidssituatie in Tsjetsjenië in het kader van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet weerlegt verzoekende partij met de loutere verwijzing naar de nog aanwezige terroristische aanslagen en gewapende schermutselingen in de noordelijke Kaukasus niet de motivering van verwerende partij dat de nog voorkomende gevechtshandelingen in Tsjetsjenië een duidelijk 'gericht karakter' vertonen waardoor er voor burgers niet langer sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De Raad wijst erop dat de motivering van verwerende partij dat de werkelijke regio van verblijf in Rusland van het gezin van verzoekende partij in de periode voor de komst naar België onbekend blijft en bijgevolg niet beoordeeld kan worden om voormelde reden onverminderd overeind blijft. Bovendien laat verzoekende partij na met concrete argumenten en gegevens dit laatstgenoemde motief te weerleggen.

2.2.6. Ook de motivering van verwerende partij betreffende de gedwongen rekrutering in de Russische Federatie voor het conflict in Oekraïne wordt door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit het hoger gestelde in punt 2.2.5.2. slaagt verzoekende partij er niet in desbetreffende motivering van verwerende partij te weerleggen.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT